

VAN RENOVATIE TOT ACCEPTATIE, WCS IN PERSPECTIEF: DE JAREN 1991-1996

H. van der Klij*

Toen ik begin november 2003 de Jaarbeurs te Utrecht binnenstapte om even rond te kijken op een van de congresdagen van de WCS gaf het net als al die voorafgaande edities een bijzonder gevoel, mede gezien de belangstelling van het groot aantal congresbezoekers en dito exposanten, om ooit aan het succes van dit soort dagen te hebben mogen meegewerkt. Een succes dat zeker op het conto van alle hardwerkende bestuursleden cq commissieleden door de jaren heen is weg te schrijven, het had echter allemaal anders kunnen lopen, doch ik ben blij dat vele jaren terug wij de mogelijkheden hebben gekregen en ook zelf hebben gecreëerd om de WCS uit te bouwen tot een vereniging die er mag zijn en die nog altijd staat voor haar idealen.

Mijn WCS roots gaan effectief terug naar juli 1988, het moment waarop ik door het toenmalig bestuur o.l.v. Ben de Waal werd gevraagd een bestuursfunctie te bekleden, dit ook mede gezien mijn toenmalige functie binnen het AZ Maastricht waar ik een job vervulde als coördinator tussen de gebruikers en de afd. Inkoop t.a.v. alle verpleegkundige materialen, en hier ook aan de bakermat te hebben gestaan van de introductie destijds van het Zwart-Geel-Rood concept binnen ons wondbehandelingsprotocol.

Een lang gekoesterde wens ging in vervulling, en als zuiderling voelde ik me snel thuis tussen alle andere bekwame en vooral gepassioneerde verpleegkundigen die dagelijks te maken hadden met wondbehandeling in al z'n pure vormen.

Vanuit het toenmalige bestuur kreeg ik al snel de mogelijkheid, ook mede gezien mijn contacten met nagenoeg alle belanghebbende firma's, de relatie voor de WCS verder uit te bouwen cq te verbreden. Eén van mijn eerste opdrachten was om samen met Ben het met namelijk zakelijke traject van het eerste tweedaagse WCS wondbehandelingscongres 1989 voor te bereiden. Een heel avontuur destijds want wat nu allemaal normaal schijnt te wezen voor deze jubilerende vereniging was destijds, gegeven de middelen die we hadden, of beter gezegd niet hadden, een hele onderneming.

Het werd met alle te nemen hindernissen een succes en de trouwe WCS klant heeft inmiddels gemerkt hoe terdege deze happening nu tweejaar-

lijks wordt georganiseerd en gepresenteerd, een al met al niet meer weg te denken fenomeen binnen de agenda van menig betrokken verpleegkundige/verzorgende alsmede vele andere disciplines in Nederland doch ook daarbuiten.

Het is aansluitend aan dit congres dat eind jaren '90 een aantal vaste bestuursleden vertrekken, Ben de Waal (voorzitter) en Hans Goossens (penningmeester) gaven aan dat zij plaats wilden maken voor nieuw en jong talent. Het worden moeilijke en zwaar weer tijden voor de vereniging omdat met name de financiële kant van de zaak een zeer maligne aanzien vertoonde. Kort door de bocht te gaan staan alle middelen op nul, terwijl er ook nog uitstaande betaling dienen te geschieden. Hier echter ontstaat denk ik achteraf een groot keerpunt voor de WCS omdat er ergens in die tijd, samen met Koos van Rossum (penningmeester), een beslissing genomen diende te worden om door te gaan of alles achter ons te verbranden.

De keuze en uitwerking is inmiddels vandaag de dag bekend, doch vanuit mijn eigen perspectief staat het moment van die zo belangrijke keuze mij nog altijd scherp op het netvlies; ja was snel gezegd, alleen hoe was nog lang niet ingevuld. Enfin, de beslissing om door te gaan was genomen dus werd er verder met het gehele bestuur gebouwd aan wat ik persoonlijk altijd heb omschreven als de noodgedwongen verzakelijking van de WCS, om zodoende een nieuwe en goede basis

te creëren voor deze vereniging om verder te overleven.

DE RESTAURATIE - WEDEROPBOUW:

In januari 1991 mocht ik de voorzittershamer ontvangen en werd er veel tijd besteed om het bestuur een daadkrachtig aanzicht te geven cq voldoende know-how in huis halen van de met name nog niet vertegenwoordigde en betrokken specialisten. Ook werd er hard gewerkt om de totale financiële situatie voor de vereniging weer een gezond en vooral stabiel aanzicht te geven. Hiervoor werden er destijds een aantal indringende veranderingen voorgesteld en uitgewerkt die hier verderop in het artikel nog worden besproken. Al deze "nieuwe" activiteiten met als doel kennisoverdracht maar ook anderzijds de WCS weer financieel gezond en vooral ook zelfstandig te maken hebben in die jaren tot op vandaag de dag hun vruchten meer dan afgeworpen.

Na niet al te lange tijd stond het huis weer op zijn vertrouwende fundamenten, genoeg kennis aan boord om met zeer veel ideeën verder aan de slag te gaan.

Er werden o.a. commissies opgericht per aandachtsgebied die o.l.v. de gedelegeerde uit het bestuur aan de slag gingen om deze aandachtsgebieden verder uit te diepen en met alle geïnteresseerde uit deze commissie verder mee te werken aan die activiteiten die door de WCS werden ontwikkeld cq al reeds aanwezig waren. Zo speelden deze commissies steeds meer een belangrijke rol bij de verdere ontwikkeling van onze oplei-

dingen, congressen en workshops, ledenwerving, en last but not least de totstandkoming van het WCS WON-DENBOEK.

Dit wondenboek wat onder de bezielende leiding van Jantien Spindler uitgroeide tot een welbespraakt en gerespecteerd naslagwerk voor diegenen die dagelijks te maken hadden/hebben met wondverzorging. Het was ook zakelijk gezien een groot succes. Werden er door ons destijds nog voorzichtig voor de eerste druk 500 besteld, inmiddels zijn er al meer dan 10.000 exemplaren over de bekende toonbank gegaan, en is het voor velen van U inmiddels verplichte literatuur geworden.

Ook met het in leven roepen van een aparte tak WCS OPLEIDINGEN werd zeer zeker voorzien in een sterk groeiende behoefte. Ton Bolwijn stak menig uurtje in deze effectief draaiende tak van de organisatie, iets wat m.n. door de inzet van bestuur- en commissieleden uitgroeide tot een kwalitatief succes.

Zo werd er destijds beetje voor beetje en met bedachte zakelijke inzichten gerestaureerd en verder uitgebouwd. Al deze acties bleven niet onopgemerkt door de landen om ons heen, met name onze collega's in België vroegen ons hun intensief bij te staan met raad en daad om de WCS België goed uit de startblokken te laten vertrekken. Het werd een boeiend huwelijk in die dagen en er werd met het bestuur van België goed en vlot samengewerkt. Eén van de uitkomsten was o.a. dat het WCS-Nieuws ook in België kon verschijnen zodat zij geen aparte oplage hoefden te verzorgen. Ook in voorbereiding en uitvoering steunden wij elkaars congressen, zodat er in ieder geval ieder jaar iets werd georganiseerd voor alle geïnteresseerden in "wondverzorging" met al z'n facetten. Verder nog goed te vermelden dat er in deze jaren intensief werd samengewerkt en bestuursplaatsen werden ingevuld door WCS bestuursleden bij de Europese vereniging de EWMA, en onze samenwerking met de in Amerika opgerichte vereniging door Evonne

Fowler. Tevens werd er gestart met een intensieve samenwerking met de vakbladen Nursing en Verpleegkunde Nieuws voor het aanleveren van artikelen op wondgebied.

Ook het al eerder genoemde WCS-Nieuws werd uitgebouwd tot een vertrouwd gezicht van onze vereniging. In de loop van de jaren werd er o.a. door U huidige voorzitter hard gewerkt om aan- en uitzicht van het blad professioneel te veranderen, om het zodoende te laten scharen onder het hoofdstuk: "kwalitatief goede literatuur voor wondbehandelend Nederland en België".

TOT SLOT:

Zo werd er uiteindelijk hard gewerkt aan de fundamenteën van het WCS-huis zoals het nu in alle omvang nog na al die jaren is te bewonderen. De WCS werd in die jaren door velen geaccepteerd en aangesproken als een serieuze en vertrouwde partner in alle facetten rondom wondbehandeling. Het los kunnen komen van de industrie en werken als zelfstandige onderneming heeft de WCS uiteindelijk gebracht naar die plek van nu. Persoonlijk heb ik er veel van geleerd, het was een rijke ervaring om met een groot aantal vakmensen te mogen samenwerken aan idealen die deze zelfde vereniging nu na 20 jaren nog altijd uitstraalt. Het persoonlijke WCS boek staat vol met anekdotes en verhalen, waarbij vriendschap, plezier maar ook de serieuze dingen des leven regelmatig de revue passeerden, en dit alles in voor en tegenspoed. Ik ben persoonlijk veel dank verschuldigd aan al diegenen die destijds hebben bijgedragen aan het huis van nu.

Tomeloze inzet, nooit te vergeefs een beroep gedaan op zo veel vrije uren van iedereen als in de beschreven tropen jaren. Wat rest blijven veel goed bewaarde herinneringen en vooral de overtuiging dat mijn verdere carrière buiten het ziekenhuis mede te danken is aan al die ervaringen die ik heb kunnen opdoen bij een club als de WCS. Om volledig te zijn: de hierna genoemde bestuursleden (en niet te vergeten hun partners) hebben in beschreven tijdsfra-

me een belangrijke rol gespeeld bij de verdere op- en uitbouw van de WCS van heden:

Koos v. Rossum	Sara Zwarts
Ineke Broekkamp	Jantien Spindler
Gerry Janssen	Ton Bolwijn
Rene Baljon	Joke Campo
Marja Prins	Dick van Duyn

en vooral ook alle **commissieleden!**

Tot slot wil ik het huidige bestuur van harte feliciteren met dit unieke 20 jarige jubileum. Chapeau en hopelijk nog veel WCS-jaren te gaan!

*** Herman van der Klij**
Maastricht
Januari 2004

WCS /S/E/R/V/I/C/E/

DE WCS POSTER "CLASSIFICATIEMODEL"

**NIEUWE VERSIE
ALTIJD HET CLASSIFICATIEMODEL
ZICHTBAAR OP UW AFDELING.**

Deze overzichtelijke poster met het bekende WCS Classificatiemodel siert elke werkplek.

Deze poster kost slechts € 1,- per stuk (exclusief verpakkings- en verzendingskosten) en kan besteld worden via:

DE WCS BESTELIJN: 0252-223392.